

YARGITAY · 11. CEZA DAİRESİ

Bilişim yoluyla dolandırıcılıkta adli para cezası ve m. 244/2 zamanaşımı

MAHKEME Yargıtay 11. Ceza Dairesi	ESAS 2021/32808	KARAR 2026/4219	TARİH 20.04.2026
---	--------------------	--------------------	---------------------

Özet

Bitlis 1. Ağır Ceza Mahkemesi, sanığı bilişim sistemlerinin ve banka veya kredi kurumlarının araç olarak kullanılması suretiyle dolandırıcılık ile bilişim sistemine girme suçlarından hükmün açıklanması suretiyle mahkûm etmiş, sanık müdafii hükümleri temyiz etmiştir. Sanığın, iki mağdura ait e-posta hesaplarının şifrelerini kırarak mağdurların hesaplarına erişmesini engellediği ileri sürülmüştür.

Daire dolandırıcılık hükmünü onamıştır. Haksız menfaat 20 TL olduğundan TCK m. 158/1 son hükmü gereği hapis cezasının alt sınırının üç yıl, adli para cezasının alt sınırının menfaatin iki katı olması gerektiğini ve adli para cezasının eksik belirlendiğini, ancak aleyhe temyiz bulunmadığından bunun bozma nedeni yapılmadığını belirtmiştir. Bilişim sistemine girme suçları bakımından ise eylemin TCK m. 244/2'deki sistemi engelleme, bozma, verileri yok etme veya değiştirme suçunun unsurlarını taşıdığı, bu suç için 12 yıllık olağanüstü dava zamanaşımının dolduğu gerekçesiyle hükümler bozulmuş ve kamu davalarının düşmesine karar verilmiştir (20.04.2026). Başkan vekili, hükmün açıklanması koşullarına ilişkin ön sorun yönünden karşı oy kullanmıştır.

Karar metni

Yargıtay

11. CEZA DAİRESİ

Esas Numarası:	2021/32808
Karar Numarası:	2026/4219
Karar Tarihi:	20.04.2026
MAHKEMESİ:	Ağır Ceza Mahkemesi
SAYISI:	2016/49 E., 2016/280 K.

SUÇLAR:

Bilişim sistemine girme; bilişim sistemlerinin, banka veya kredi kurumlarının araç olarak kullanılması suretiyle dolandırıcılık

HÜKÜMLER:

Hükmün açıklanması suretiyle mahkûmiyet

TEBLİĞNAME GÖRÜŞÜ:

Onama

Yapılan ön inceleme neticesinde; sanık hakkında kurulan hükümlerin temyiz edilebilir oldukları, temyiz edenin hükümleri temyize hak ve yetkisinin bulunduğu, temyiz isteğinin süresinde olduğu, temyiz isteğinin reddini gerektirir bir durumun bulunmadığı tespit edilmekle, gereği düşünüldü:

I. Bilişim Sistemlerinin, Banka veya Kredi Kurumlarının Araç Olarak Kullanılması Suretiyle Dolandırıcılık Suçu Yönünden

Suç tarihinde yürürlükte bulunan 5237 sayılı TCK'nın 158/1-son maddesine göre (e), (f) ve (j) bentlerinde sayılan hâllerde hapis cezasının alt sınırı üç yıldan, adli para cezası alt sınırının ise suçtan elde edilen menfaatin iki katından az olamayacağı, somut olayda haksız menfaat miktarının 20,00 TL olması karşısında 5237 sayılı TCK'nın 52/1 maddesinde yer verilen "Adli para cezası, beş günden az ve kanunda aksine hüküm bulunmayan hallerde yediyüzotuz günden fazla olmamak üzere belirlenen tam gün sayısının, bir gün karşılığı olarak takdir edilen miktar ile çarpılması suretiyle hesaplanan meblağın hükümlü tarafından Devlet Hazinesine ödenmesinden ibarettir." hükmü gereği temel cezada adli para cezasının 5 günden az olamayacağı da nazara alınarak hapis cezası ve adli para cezası gün karşılığının 5237 sayılı TCK'nın 158/1-f-son hükmü uyarınca doğrudan tayini ile artırma ve eksiltmelerin bu miktarlar üzerinden yapılması, adli para cezası yönünden bu şekilde belirlenecek sonuç gün sayısının bir gün karşılığı, suç tarihinde yürürlükte bulunan mevzuat hükmü gereği, aynı Kanun'un 52/2 maddesi uyarınca 20,00-100,00 TL arasında takdir olunacak miktarın çarpılmak suretiyle sonuç adli para cezasının belirlenmesi gerekirken 5237 sayılı Kanun'un 158/1-f maddesi uyarınca hapis cezasının "2 yıl hapis" ve "5 gün adli para cezası" belirlendikten sonra takip eden paragrafta 5237 sayılı TCK'nın 158/1-son maddesi gereği hapis cezasının "3 yıl" ve adli para cezasının "sanığa verilecek adli para cezası suçtan elde edilen menfaatin iki katından az olamayacağından 40,00-TL adli para cezası" olarak belirlenmesi, 5237 sayılı TCK'nın 168/2 maddesi uyarınca (1/2) oranında indirim uygulanarak "20,00 TL" ve aynı Kanun'un 62/1 maddesi gereği (1/6) oranında indirim uygulanarak "13,00 TL" adli para cezasına hükmedilmek suretiyle adli para cezası yönünden eksik ceza tayini, aleyhe temyiz bulunmadığından bozma nedeni yapılmamıştır.

Sanık hakkında kasıtlı suçtan hapis cezasına mahkûmiyetin kanunî sonucu olarak uygulanmasına karar verilen hak yoksunlukları yönünden, hükümden sonra, 15.04.2020 tarihinde, yürürlüğe giren 7242 sayılı Kanun'un 10. maddesi ile 5237 sayılı Kanun'un 53/3 maddesinin birinci cümlesine; "... ertelenen veya" ibaresinden sonra gelmek üzere eklenen; "... denetimli serbestlik tedbiri uygulanarak cezası infaz edilen ..." ibarelerinin infaz aşamasında gözetilmesi mümkün görüldüğünden bu hususlar bozma nedeni yapılmamıştır.

Yargılamanın hukuka uygun olarak yapıldığı, iddia ve savunmada ileri sürülen hususların gerekçeli kararda gösterilip tartışıldığı, hukuka uygun yöntemlerle elde edilen delillerin değerlendirilerek fiilin sanık tarafından işlendiğinin tespit edildiği, suç vasfının doğru biçimde belirlendiği, eleştiri dışında cezanın kanuni takdir sınırlarında uygulandığı tüm dosya kapsamından anlaşılmakla, sanık müdafinin temyiz nedenleri yerinde görülmediğinden hükmün, Tebliğname'ye uygun olarak, başkan vekili ...'ın hükmün açıklanması koşullarının oluşup oluşmadığına yönelik ön sorun yönünden karşı oyu ile diğer yönlerden ise oy birliğiyle **ONANMASINA**,

II. Bilişim Sistemine Girme Suçları Yönünden

Sanığın, mağdur ...'ye ait ...13@... adresli e-mail ve mağdur ...'ya ait ...@... adresli ... şifrelerini kırarak mağdurlar tarafından hesaplarına erişilmesini engellediği iddia olunan eylemlerinin, 5237 sayılı TCK'nın 244/2 maddesinde tanımlanan sistemi engelleme, bozma, verileri yok etme veya değiştirme fiilinin yasal unsurlarını taşıyacağı anlaşılmakla,

Değişen suç vasfı itibarıyla sanığın üzerine atılı suç için 5237 sayılı TCK'nın 244/2 maddesinde öngörülen cezanın türü ve üst haddine göre aynı Kanun'un 66/1-(e) hükmü gereği 8 yıllık olağan ve 67/4 maddesi uyarınca 12 yıllık olağanüstü dava zamanaşımı süresinin öngörüldüğü, sanık hakkında 5271 sayılı CMK'nın 231/5 maddesi gereği hükmün açıklanmasının geri bırakılmasına dair kararın kesinleştiği 16.11.2012 tarihi ile denetim süresi içinde yeni bir kasıtlı suç işlediği tarih olan 23.01.2015 arasında zamanaşımının durduğu da gözetildiğinde, suç tarihinden temyiz inceleme tarihine kadar 12 yıllık olağanüstü dava zamanaşımı süresinin gerçekleşmiş olduğu anlaşılmakla, sanık müdafinin temyiz istemi bu sebeple yerinde görüldüğünden hükümlerin, 5271 sayılı CMK'nın 302/2. maddesi gereği **BOZULMASINA**, bu husus yeniden yargılamayı gerektirmediğinden aynı Kanun'un 303/1 maddesinin verdiği yetkiye dayanarak sanık hakkında bahse konu eylemlerden açılan kamu davalarının 5271 sayılı CMK'nın 223/8 maddesi gereği gerçekleşen zamanaşımı süresi nedeniyle, Tebliğname'ye aykırı olarak, oy birliğiyle **DÜŞMESİNE**,

20.04.2026 tarihinde karar verildi.

KARŞI OY

Dairemizin 27/04/2026 tarih, 2021/32808 Esas, 2026/4219 Karar sayılı çoğunluk görüşüne aşağıdaki sebeplerden katılmıyorum.

Sanık ...'nın hükmün açıklanması suretiyle TCK'nın 158/1-f,son,168/2,62,53. maddeleri gereğince 1 yıl 3 ay hapis ve 13.000,00-**TL APC** ile cezalandırılmasına ve hak yoksunluğuna ilişkin, Bitlis 1. Ağır Ceza Mahkemesi'nin 17/05/20 16... /49 Esas, 2016/280 Karar sayılı kararı usul ve yasaya aykırıdır.

Sanık hakkında evvelce aynı mahkemece 08/12/20 12... /336 Es., 2012/510 Kr. sayıyla verilen hükmün CMK'nın 231. maddesi uyarınca hükmün açıklanmasının geri bırakıldığı anlaşılmaktadır.

Deneme devresi içinde sanık hakkında Bitlis 2. Asliye Ceza Mahkemesi'nin 20/01/20 16... /115 Esas, 2016/48 Karar sayı ile TCK'nın 86/2,3-a, 62, 52/2 maddeleri uyarınca doğrudan 3.000,00-**TL APC** ile cezalandırılmasına ilişkin kesin olarak verilen hükme istinaden ilgili mahkemesine ihbarda bulunulduğu görülmüştür.

Kesin olarak verilen hükümlerin olağan yargı yolu içinde temyiz incelenmesine konu edilmesi mümkün değildir. Ancak şartların varlığı halinde kanun yararına bozma suretiyle hukuka aykırılığın giderilmesi mümkündür. Dolayısıyla etkin bir yargısal denetime tabi olmayan kesin hükümlerin hükmün açıklanmasına dayanak alınması mümkün değildir. Bu durum iç hukukumuzun bir parçası olan İnsan Hakları ve Ana Hürriyetleri Korumaya Dair Avrupa Sözleşmesinin 6/2. maddesine güvence altına alınan Masumiyet Karinesinin ihlali niteliğindedir.

Bu sebeplerle anılan mahkeme kararının öncelikle hükmün açıklanma koşullarının bulunmadığı sebebi ile bozulması gerektiği düşüncesiyle sayın çoğunluğun onama görüşüne katılmıyorum. 27/04/2026

Çevrimiçi sürüm: <https://burakucuncu.com.tr/karar/yargitay-11-cd-2021-32808-bilisim-dolandiricilik-sistemi-engelleme-zamanasimi>

Resmî kaynak: karararama.yargitay.gov.tr